

Danuta Woźniak, Halina Jurjewicz

Opole - Groszowice

Informator Archeologiczny : badania 3, 87-89

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NOWOGRÓD, pow. Łowicz

patrz wczesne średniowiecze

OBORNIKI ŚLĄSKIE,

Museum Archeologiczne

pow. Trzebnica

we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Joanna Domańska.

Finansowało Museum Archeologiczne we

Wrocławiu. Drugi sezon badań. Omentarzy-

sko łużyckie z epoki brązu.

W dniach 15 - 30 lipca 1969 r. wyeksplorowano 9 wykopów o łącznej powierzchni 150 m². Odkryto 12 grobów ośrodkowych. Wszystkie groby były wkopane w piasek i posiadały obstawę kamienną lub bruk kamienny. Wyposażone były na ogół w kilka przystawek, w dwu grobach wystąpiły szpile brązowe. Omentaryzacja datować można na V okres epoki brązu.

OPOLE - GROSZOWICE

Konserwator Zabytków

Archeologicznych w Opolu

Badania prowadziły mgr Danuta Woźniak /autorka

sprawozdania/ i mgr Halina Jurjewicz. Finanso-

wał WKZ w Opolu. Szósty sezon badań. Omentarzy-

sko kultury łużyckiej z III-V okresu epoki brą-

zu i okresu halstackiego. Jama średniowieczna.

Wykopiska ratownicze odbyły się na polu Anny Kotuli, nad Odrą. Wykop założony został w południowej części stanowiska 1

posiadał powierzchnię 75 m². Odeślono na nim trzy groby ciałopalne i trzy groby szkieletowe. Nawiązując do badań poprzednich odkryte w 1969 roku zespoły grobowe oznaczono kolejno numerami od 149 do 154. Groby ciałopalne zalegały stosunkowo płytko, bo na głębokości 20 do 30 cm od powierzchni współczesnej i w związku z tym uległy uszkodzeniu podczas orki. Zachowały się po nich skupiska spalonych kości i skorupy naczyń oraz resztki obstawy kamiennej. Groby szkieletowe posiadały jamy grobowe w kształcie wydłużonego prostokąta oraz owalu, zorientowane wzdłuż osi północ-południe. Wymiary jam wahały się w granicach od 210 do 240 cm długości i od 80 do 100 cm szerokości. Pochówek właściwy znajdował się na głębokości 80 - 100 cm na dnie jamy grobowej, obstawionej dużymi kamieniami. Nad pochówkiem leżały bruki kamienne pojedyncze lub podwójne, wymiarami zbliżone do zasięgu niżej widocznej jamy grobowej.

W grobie 154 zachowały się fragmenty pokrywy czaszki, w pozostałych szczątki kostne uległy zupełnemu rozkładowi. Na podstawie układu przedmiotów metalowych można stwierdzić, że szkielety ułożone były głowami na północ. W okolicach głowy i nóg stały naczynia. Ilość ich wahała się od 4 do 5 sztuk. Były to garnki, misy, czerpaki i pokrywa stożkowata. Groby szkieletowe były bogato wyposażone w przedmioty metalowe, głównie ozdoby. Znalaziono w nich: 112 guziosków brązowych z których ułożony był diadem, kółka brązowe, naszyjniki otwarte z drutu brązowego skośnie żłobkowane, naszyjnik zamknięty pusty wewnątrz, szpilę z tarczką spiralną oraz szpilę z żabędzia szyjką, bransoletę brązową i dwa nagolenniki brązowe puste wewnątrz. Poza tym w grobie 149 znalaziono paciorki bursztynowe oraz nóż żelazny, igłę brązową i przęślik gliniany.

Groby szkieletowe pochodzą z okresu halszackiego. Oprócz grobów kultury łużyckiej odkryto również część jamy z materiałem średniowiecznym.

OŻAROWICE, pow. Tarnowskie Góry

Muzeum Górnośląskie
w Bytomiu

Badania prowadziła mgr Elżbieta Szydłowska.
Finansował WKZ w Katowicach. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej i z wczesnego średniowiecza /XI-XII wiek/.

Stanowisko usytuowane jest na lewym brzegu Brynicy na skraju terasy rzecznej, mającej tu charakter stromej skarpy, wysokości około 2 m. Wykopy sondażowe, o ogólnej powierzchni 153,75 m², założono na polu przytykającym od wschodu do sadu ob. M. Dyszego oraz w samym sadzie /w trakcie badań przekopano ogółem 90,125 m³ ziemi/. W wyniku badań odkryto trzy jamy zawierające materiał kultury łużyckiej oraz chatę wczesnośredniowieczną.

Jamy kultury łużyckiej o średnicy około 1 m i w przybliżeniu kolistym zarysie sięgały średnio poziomu 70 - 80 m. Wypełnisko ich o brązowym zabarwieniu zawierało liczne skorupy, wśród których przeważały ułamki placków glinianych. Materiał ten datować należy na V okres epoki brązu.

Wczesnośredniowieczna chata o regularnym prostokątnym zarysie /wymiarzy około 2,70 x 1,00 m/ posiadała dobrze zachowane palenisko usytuowane w części środkowej z dużą ilością przepalono-